

Pivo za 100. Ukrajinci, Němci, bláto. Odplivsi: Šumava před popravou

- CZ24 News | 3. ledna 2023

ČESKO: Lyžařský areál na Šukačce, nejbližší od Klatov, stejně jako Špičák na Šumavě, ale dokonce i německý Velký Javor, všechna tato místa jsou beznadějně bez sněhu. Na zelených úbočích můžete s úspěchem pást dobytek, ale jezdit nelze. Jen nejvyšší partie při enormní snaze vyrobit nějaký umělý sníh nabízejí v těch chladnějších hodinách jakési ježdění na břečce, ale jinak je to k uzoufání. Takže nejbližší jistota jsou bavorské Alpy a Garmisch Paterkirchen. Co bude dál, ptají se hoteliéři a vlekáři...

Stále ještě zní hlasy o podporu pro vleky. Jestliže budou ale horské partie bez sněhu, nemá to vůbec logiku...

Lyžování v Arábii ano, Šumava je passé?

Ti, kteří mají nadbytek peněz, nemíří už jen do francouzských, švýcarských či italských středisek nebo do Kanady, ale rovnou do Spojených arabských emirátů, kde se lyžuje samozřejmě na umělém svahu v krytých halách. To není fake news, ale fakt, jenž něco vypovídá o současné civilizaci...

Proč by šejkové jezdili někam do Evropy, když si mohou doma zajistit všechno možné i nemožné. Tam snad vyrobí sníh i z písku.

Nálada na Šumavě je proto zvláštní. Jestliže se investovalo do vybavení hotelů jako třeba v horském hotelu Belveder, který je jako „orlí hnízdo“ nad Železnou Rudou, pak mají majitelé skoro vyhráno. Protože turisté si kvalitu najdou a ostatně nemusí být jen postavená na sněhu. Avšak tam, kde se upnuli jen na udržování lyžařských sjezdovek, tam je zle a pesimismus. I přes dotace, které místní podnikatele rozdělily už za covidu, se prostě počasí nedá poručit...

Dotace ne do luftu, ale na vyhození

Místní pak ornamentně nadávají na benevolenci zdejších radnic k výstavbám a dalšímu budování apartmánů, které podle zdejších občanů jen berou zisky místním provozovatelům služeb. „Ti, co se uzavrou do apartmánu, nechodí ani pořádně do města. Vaří si sami, starají se sami o sebe. Jen vzácně chodí do cukráren a kaváren a samozřejmě proč by využívali dražší ubytování,“ konstatuje jeden z místních našťvaných občanů. „Požadavky mají ale stejné – chtějí sjízdnost, pořádek, bezpečnost. A přitom se zamknou na pokoji a třeba jejich omladina tam „kalí“ i několik dní a všechno si přivezou s sebou. To jsou ale kšefty,“ odplivne si na mokrou zablácenou silnici místní obyvatel jako hostinský Palivec ve Švejkovi.

„Raději půjdu na procházku, než abych sledovala ty cancy a kydy v televizi,“ říká postarší paní, která sem jezdí alespoň jednou za měsíc. Vlakem. Rázuje s turistickými holemi „nordic walking“. Tohle zase vadí některým ekologům, že prý rozpíchají terén a zabíjejí žížaly. No nevyberete si.

Hranice piva

Za litrovku zdejšího piva z malého pivovárku ještě dáte méně než stovku. To ale asi bohužel brzo nevydrží, říká guru a duchovní otec železnorudského piva František Strnad. „Dnes už to máte hodně přes stovku. A jedno pivo za méně než padesát – a taky bývalo za čtyřicet a předtím ještě za třicet – to už prostě nebude. To už skončilo,“ zavzpomíná bývalý právník a hoteliér Strnad.

Musíme si zvykat na jiné počasí. Tak teplý silvestr místní nepamatují. „Alespoň napadlo mezi svátky nebo začátkem nového roku, ale teď je zeleno jako o Velikonocích,“ konstatuje František Strnad. „Jako kdyby byl listopad nebo duben.“

Dozvuky bujarého silvestrovského veselí, první neděle v novém roce na klatovském náměstí. U pár stánků cucají Němci svařák a v průjezdech se choulí prodejci lihovin a nápojů, kteří přes svátky ještě vydrželi. Z průjezdů táhne studený vzduch. Na náměstí je teplo, ale kam nedosáhne slunce, je pořád

nepříjemně vlhko. „Něco takového nepamatuju,“ procedí mezi zuby podsaditý padesátník, který si dává jeden grog za druhým. „A nálada jako před popravou. Lidi začínají škudlit, navíc jsou na sebe jako hyeny. Ale chytrý jsou, všechno by udělali lepší. Jakmile se ale začne smrákat, zalezou domů, otevrou si lahvičky nebo petky piva a vykropí se sami.“

Korunka ke korunce, ale eura se nedopočítáte

Tohle všechno slyší další povídavý človíček: „Vzali nám všechno. Cigarety v hospodách, plkání a tlachání o ničem. Bolševik to udělal chytře. Lidi a omladina byli rozlezlí v různých spolcích a kroužcích, dělali si své koníčky a alespoň se družili. Tehdy se ještě v hospodách kritizovalo. Dneska se už bojíte něco říci. Jak za Bretschneidera za Rakouska-Uherska nebo za Ády,“ hodnotí situaci. „Copak si takovej hostinský vydělá, když si tam přijdete na dvě piva, mlčíte, pak odběhnete na cigárko ven, pak zase dovnitř... Nedívím se, že lidi jsou nejradši doma...“

Slušné hotely a restaurace ale na Šumavě naštěstí neúpí. Položit je ale mohou vzrůstající energie, náklady na jídlo a samozřejmě legální požadavky na plat zaměstnanců. „V Německu jsou podnikatelské úvěry dokonce minusové, banka vám dá peníze za to, že od ní pak čerpáte. Ale tady u nás jsou to procenta navíc. Třeba sedm, a to se opravdu už nevyplatí brát si nějaký provozní úvěr,“ konstatuje pan Oldřich, který pracuje v sousedním Německu, kam dojíždí každý den. „Bavoráci začnou makat až desátého ledna a tady už od druhého musíte hákovat,“ informuje dál.

Nedávno ještě bejvávalo...

Jo, to byly časy, kdy do Čech proudili Němci nejen pro nekolikované cigarety. Dnes už to Bavoráci znají, a tak si třeba sjedou na jídlo do Klatov, ale proč by zůstávali v pošumavských vesnicích, které se čím dál více vyliďňují a kam už zanedlouho možná nebude jezdit ani autobus, protože pro těch pár lidí se už nevyplatí zajíždět.

Největší rachot na silvestra kupodivu nedělala omladina, ale u nás pobývající cizinci. V Národním parku Bavorský les si hlučné ohňostroje musejí odpustit, a tak raději popojedou o pár kilometrů dál. Zvláště když mohou legálně odjet s jedním až dvěma pivky v sobě bez jakékoliv újmy v podobě zákazu řízení nebo pokut.

Pokyn je: Slavte!

Také hodně Ukrajinců přišlo na jiné myšlenky, že si neodpustili rachejtle a bujařejší oslavu. A také utratili nějakou tu korunu za občerstvení, což pomohlo zejména místním trhovcům. Ale celkově to prý stejně byly „nemastné neslané“ oslavy.

„To zase vyletělo peněz do luftu,“ mudruje paní Jaroslava. Její příbuzní se jeli podívat do Plzně na ohňostroj. Inu, bohaté město si těch pár milionů může dovolit poslat jen tak volně do nebička. „Hlavně že nám říkají, jak máme šetřit, jak nemáme rušit pejsky a divoká zvířátka, jak musíme pečovat o životní prostředí a podívejte na ten bordel,“ ukazuje kolem sebe na zbytky rachejtlí, které se válí kolem popelnic. V krajské metropoli to rachalo již od pozdějšího večera a ještě hodně dlouho po půlnoci bylo slyšet ohlušující hřmění, jak probíhala individuální zábava.

Proto lidé raději opustili město a jeli na chaty a chalupy. Nebo do penzionů a hotelů. A třeba i těch proklínaných apartmánů.